preko Ljubljane gdje su se venec. majstori zadržavali. Radionica *M. Cusse* izradila je propovjedaonicu za zagrebačku katedralu (1696) i oltar za franjevačku crkvu u Karlovcu (1698), a Cussinu učeniku pavlinu *T. Jurjeviću* s pomoćnikom *P. Bellinom* pripisuje se mramorni oltar u Remetama (1707). Najpoznatiji kipar i klesar u tomu krugu je *F. Robba*, autor oltara Sv. Ignacija u Sv. Katarini u Zagrebu (1729) i oltara Sv. Križa u katedrali (1756), osebujna po razigranosti kontura (sada u crkvi Sv. Križa u Križevcima). Pri kraju XVIII. st. samo u zagrebačkoj katedrali bilo je dvanaestak šarenih mramornih oltara s bijelim kipovima i reljefima (danas u crkvi Sv. Ivana u Novoj vesi u Zagrebu, u Varaždinskim Toplicama, Žaknju, Lupoglavu, Glini). Slične oltare izradio je *F. Rottman* za crkvu Sv. Marije u Zagrebu, no oni imaju i klasicističke elemente.

Smatra se da su pavlini povremeno imali vlastitu kiparsku radionicu koja je djelovala u Olimju i Sveticama, a radila je oltare i kipove za Svetice, Kamensko i Crikvenicu. U XVIII. st. najznatniji pavlinski kipari drvenih oltara i kipova bili su *P. Riedl* u Istri (oltari u Senju, Puntu na Krku, Sv. Petru u Šumi) i *A. Königer* u Lepoglavi (Gorica Lepoglavska, Sv. Ana u Križevcima, Olimje, Lepoglava).

Baroknoj plastičkoj dekoraciji pripadaju štukature na svodovima i zidovima crkava i dvoraca; štukom su izvedene mreže ornamenata (kapela Sv. Franje u samostanu na Kaptolu u Zagrebu, kapela Sv. Trojstva u crkvi u Lepoglavi, franjevačka crkva u Varaždinu, kapela u dvorcu Klenovnik) kao i velike figuralne kompozicije u bivšim isusovačkim crkvama u Varaždinu (1710) i Zagrebu (Sv. Katarina, 1726—29), rad tal. majstora iz Štajerske A. J. Quadrija. Njemu se pripisuje i raskošna štukatura u crkvi Uznesenja Marijina na Rijeci. Štukateri Švicarci braća C. i J. Somazzi uz ornamentalne dekoracije na stropovima i zidovima crkava izvode mnoge figuralne kompozicije u reljefu (u Rabu, Kaštel-Lukšiću, Pagu, Milni, Senju, Jablancu, Velom Lošinju, Novom Vinodolskom), gdje su izradili i sadrene kipove na oltaru. Štukater G. Montevinti izradio je štukature na stropu franjevačkoga samostana u Poreču (1751) i u apsidi crkve u Kaštel-Štafiliću s likovima Boga Oca i anđela (o. 1774).

Slikarstvo. U to doba, napose u S Hrvatskoj, oslikani su svodovi, kupole i zidovi mnogih crkava, kako baroknih, tako i srednjovjekovnih. U XVIII. st. i u S krajeve dopire tal. način (G. Quaglio 1721. slika na svodu Sv. Katarine u Zagrebu). U prvoj pol. XVIII. st. radi najpoznatiji predstavnik baroknoga iluzionističkoga slikarstva u Hrvatskoj, pavlin I. Ranger Sv. Ivan na Gorici kraj Lepoglave, 1731; Olimje, 1739; Belec, 1740; Lepoglava, 1742; Štrigova, Sv. Jeronim, oko 1749; Purga, 1750; Kamenica, 1751). Velike iluzionističke kompozicije slika u Dubrovniku G. Garcia (Sv. Ignacije, 1715), u Samoboru F. Jelovšek (franjevci, 1752), a u Zagrebu A. K. Jelovšek (Sv. Katarina, 1762). Iluzionističko slikarstvo nastavlja se i poslije (Trški Vrh, A. Lerchinger, 1772; Kutina, J. Görner, 1779; Gornja Stubica, dvorska kapela; Zagreb, Sv. Ivan, A. Archer i A. Lerchinger, 1792; Komin, 1795; Hrašćina, 1796). Zasebnu skupinu baroknoga slikarstva čine oslikani drveni kasetirani stropovi, koji su se pomodno raširili iz Venecije (Nova crkva u Šibeniku, 3. desetljeće XVII. st.; Svi . Sveti u Korčuli, 2. pol. XVII. st.; Sv. Bernardin u Kamporu na Rabu, 1669; Sv. Frane u Šibeniku, 1674; Gospa od Škrpjela kraj Perasta, kraj XVII. st.; župna crkva u Vrboskoj, XVII. st.; Sv. Nikola i Sv. Barbara u Šibeniku, kraj XVIII. st.). Na njima su slikali pojedine svetačke likove ili kompozicije M. Ponzoni-Pončun, M. Capogrosso, J. Mandella, Napoli i radionica G. B. Volpate, i osobito T. Kokolja (Korčula, Perast), koji je oslikao i kasetirani strop ispod pjevališta dominikanske crkve u Bolu. Na drvenim crkvenim tabulatima (ravnim stropovima) pretežu slikarije biljnih ornamenata: Lovrečan, 1666; Velika Mlaka, Košljun na Krku (I. K. Cosmini, 1694); Beram, Majka Božja na Škrilinama (o. 1707). – Mnoštvu oltarnih slika po crkvama diljem Hrvatske uglavnom se ne znaju autori a ima i radova pučkih slikara, osobito u drvenim crkvama (Velika Mlaka, Bok). U Zagrebu je krajem XVII. st. slikao zagrebački slikar B. Bobić (dvije slike u Sv. Katarini); njegovo autorstvo 8 slika na krilima nekadašnjega oltara Sv. Ladislava u katedrali (sada u Muzeju grada Zagreba) u novije je vrijeme osporeno. Slikari pavlinskoga reda slikali su slike za svoje crkve i samostane: L. Markgraf (1694-1704) i F. Bobić (1700-28), G. Taller (Čakovec, sakristije u Lepoglavi i Kamenskomu, MUO), I. Ranger (osim fresaka - kompozicije na naslonima korskih klupa u Lepoglavi), L. Keckheisen (Sv. Petar u Šumi). Lotarinžanin V. Metzinger, nastanjen u

I. RANGER, Apoteoza Sv. Jurja, freska u kapeli Sv. Jurja u Purgi Lepoglavskoj

Ljubljani, slikao je oltarne slike za franjevačke crkve u Samoboru, Jastrebarskom, Karlovcu, Trsatu, za crkvu Uznesenja Marijina na Rijeci i crkvu u Pićanu, a njegov pomoćnik A. Cebej za Sv. Mariju na Dolcu u Zagrebu. Slike tal. provenijencije rijetke su u S Hrvatskoj (Zagreb, crkva Sv. Marije; katedrala, slika iz Napulja, 1747), a naprotiv, vrlo su česte u primorju; većinom su to djela prosječnih radionica, među kojima ima tek po koji bolji rad (S. Ricci, Dubrovnik u crkvi od Karmena; G. Lanfranco, Lastovo; Srebrno, kapela Sv. Nikole). U Dalmaciji se tradicija lokalnih radionica gubi. Među dubrovačkim slikarima lokalnoga značaja djeluje na prijelazu u XVIII. st. pod mlet. utjecajem P. Mattei-Matejević (Dubrovnik, katedrala, oltarna slika Sv. Benedikta). U području Kvarnera radi u prvoj pol. XVIII. st. bergamski slikar C. Tasca (Krk, katedrala, 1706; Trsat, franjevci 1714), a rad je domaćega majstora F. Jurića slika »Krunjenje Marijino« u Baškoj Novoj (1724). F. Benković (1677-1753) najjača je slikarska ličnost koju je dala naša obala u doba baroka i koja ostavlja vidan trag u razvoju zapadnoeur. slikarstva. Nadahnut bolonjskim, venecijanskim i austr. slikarstvom, otvarao je svojim snažnim osobnim izrazom put klasicizmu (»Žrtva Abrahamova«, Zagreb, Strossmayerova galerija; »Sv. Franjo Paulski«, Split, Galerija umjetnina). U nizu djela izravnih sljedbenika mletačkoga slikara G. B. Piazzette (umro 1754) ističe se slika u crkvi Sv. Frane u Šibeniku (rad G. Lame?). Kasnomlet. barok s utjecajima S. Riccia zastupa niz slika, u kojima je već nagoviješten klasicizam (bratovština Sv. Duha u Splitu); iz toga vremena ima više slika i u Istri. –

T. KOKOLJA, Apoteoza Sv. Dominika, slika na stropu ispod pjevališta dominikanske crkve u Bolu

